

מסכת מקואות

פרק ב

א. הַטְמֵא שִׁירֵד לְטִבֵּל, סֶפֶק טִבֵּל סֶפֶק לֹא טִבֵּל, אֲפָלוּ טִבֵּל, סֶפֶק יֵשׁ בּוֹ אֶרֶבְעִים סָהָה סֶפֶק אֵין בּוֹ. שְׁנִי מִקְנָ奧ת, אַחַד יֵשׁ בּוֹ אֶרֶבְעִים סָהָה וְאַחַד שָׁאיַן בּוֹ, טִבֵּל בְּאַחַד מֵהֶם וְאֵינוֹ יֹדֵעַ בְּאֵיזָה מְהֻן טִבֵּל, סֶפֶקוֹ טְמֵא:

ב. מִקְנָה שְׁגַמְדָּד וּגְמַצָּא חִסְר, כָּל טְהָרוֹת שְׁגַעַשׂ עַל גְּבִיו לְמִפְרָעָה, בֵּין בְּרִשׁוֹת הַיחִיד בֵּין בְּרִשׁוֹת הַרְבִּים, טְמָאוֹת. בְּמָה דְּבָרִים אָמוֹרִים, בְּטַמָּה חִמּוֹרָה. אֲבָל בְּטַמָּה קָלָה, כִּגּוֹן אֲכָל אֲכָלִים טְמָאים, וְשַׁתָּה מִשְׁקָין טְמָאים, בָּא רָאשׁוֹ וַרְבּוֹ בְּמִים שְׁאוֹבִים, או שְׁגַפְלוֹ עַל רָאשׁוֹ וְעַל רַבּוֹ שֶׁלֶשֶׁה לְגַין מִים שְׁאוֹבִין, וַיַּרְדֵּ לְטִבֵּל, סֶפֶק טִבֵּל סֶפֶק לֹא טִבֵּל, אֲפָלוּ טִבֵּל, סֶפֶק יֵשׁ בּוֹ אֶרֶבְעִים סָהָה, אֵין בּוֹ. שְׁנִי מִקְנָאות, אַחַד יֵשׁ בּוֹ אֶרֶבְעִים סָהָה, וְאַחַד שָׁאיַן בּוֹ, טִבֵּל בְּאַחַד מְהֻן וְאֵינוֹ יֹדֵעַ בְּאֵיזָה מְהֻן טִבֵּל, סֶפֶקוֹ טְהָורָה. רַבִּי יוֹסֵי מַטְמָא, שְׁרַבִּי יוֹסֵי אָוֹמֵר, כָּל דָּבָר שַׁהְוָא בְּחִזְקַת טַמָּא, לְעוֹלָם הַוָּא בְּפִסְוָלוֹ, עַד שִׁינְדָּע שְׁטָהָר. אֲבָל סֶפֶקוֹ לְטַמָּא וְלַטַּמָּא, טְהָורָה:

ג. סֶפְקָה מִם שָׂאוּבֵין שַׁטְּהָרוֹ חֲכָמִים, סֶפְקָה נִפְלוֹ, סֶפְקָה לֹא נִפְלוֹ,
אֲפָלוֹ נִפְלוֹ, סֶפְקָה יֵשׁ בָּהּ אַרְכָּעִים סָאָה סֶפְקָה אֵין בָּהּ, שְׁנִי
מִקְוֹאֹת, אַחַד יֵשׁ בָּוֹ אַרְכָּעִים סָאָה וְאַחַד אֵין בָּוֹ, נִפְלֵל לְאַחַד מִקְוֹן
וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ לְאֵיזָה מִקְוֹן נִפְלֵל, סֶפְקָה טָהוֹר, מִפְנֵי שִׁישׁ לוֹ בְּמֵה יִתְלָה.
קַיּוֹ שְׁנִיָּהּם פְּחוּתִים מִאַרְכָּעִים סָאָה, וּנִפְלֵל לְאַחַד מִקְוֹן וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ
לְאֵיזָה מִקְוֹן נִפְלֵל, סֶפְקָה טָמֵא, מִפְנֵי שְׁאֵין לוֹ בְּמֵה יִתְלָה:

ד. רַبִּי אַלְיָזָר אוֹמֵר, רַבִּיעִית מִם שָׂאוּבֵין בְּתַחְלָה, פּוֹסְלִין אֶת
הַמִּקְוָה, וּשְׁלִשָּׁה לְגַיֵּן עַל פְּנֵי הַמִּים. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, בֵּין בְּתַחְלָה
בֵּין בְּסוֹף, שְׁעוּרוֹ שְׁלִשָּׁה לְגַיֵּן:

ה. מִקְוָה שִׁישׁ בָּוֹ שְׁלִשָּׁה גִּמְזוֹת שֶׁל מִם שָׂאוּבֵין שֶׁל לְגַלְגַּל, אִם יַדְוַעַ
שְׁנִפְלֵל לְתוֹכוֹ אַרְכָּעִים סָאָן מִם כְּשַׁרְיוֹן עַד שְׁלָא הַגְּיעֹו לְגַמְּאָה
הַשְׁלִישִׁית, כְּשַׁר. וְאִם לֹא, פְּסֻול. וְרַבִּי שְׁמַעַן מַכְשִׁיר, מִפְנֵי שְׁהָוָא
כְּמִקְוָה סְמוֹךְ לְמִקְוָה:

ו. הַמְּסִגֵּק אֶת הַטִּיט לְאַזְדִּין וּמְשַׁכוֹ מִמְּנוֹ שְׁלִשָּׁה לְגַיֵּן, כְּשַׁר. הַיְהָ
תוֹלֶשׁ וּמְשַׁכוֹ מִמְּנוֹ שְׁלִשָּׁה לְגַיֵּן, פְּסֻול. וְרַבִּי שְׁמַעַן מַכְשִׁיר, מִפְנֵי
שְׁלָא נִתְכִּינוּ לְשִׁאָב:

ז. הַמִּבְּחִית קְנָקָנִים בְּרָאֵשׁ הַגָּג לְנַגְּבָן וּנְתַמְּלָאָי מִים, רַבִּי אַלְיָזָר
אוֹמֵר, אִם עֲוֹנָת גִּשְׁמִים הִיא, אִם יֵשׁ בָּוֹ כָּמַעַט מִים בְּבָורָה, יַשְׁבֵּר.

ואם לאו, לא ישבר. רבי יהושע אומר, בין כה ובין כה ישבר, או
יכפה, אבל לא יעירה:

ח. הפעם ששה עציץ בבור וגת מלא מים, אם היו המים צפים על
גביו כל שהוא, ישבר. ואם לאו, לא ישבר, דברי רבי אליעזר.
ורבי יהושע אומר, בין כה ובין כה ישבר:

ט. המסדר קנקנים בתוך הבור וגת מלא מים, אף על פי שבלע
הבור את מימי, הרי זה ישבר:

י. מקונה שיש בו ארבעים סאה מים וטיט, רבי אליעזר אומר,
מטבילים במים ואין מטבילים בטיט. רבי יהושע אומר, במים
ובטיט. באיזה טיט מטבילים. בטיט שהמים צפים על גבו. היו
המים מצד אחד, מודה רבי יהושע שהטבילים במים ואין מטבילים
בטיט. באיזה טיט אמרו. בטיט שהקנה יורדת מalto, דברי רבי
מair. רבי יהודא אומר, מקום שאין קנה המקה עומד. אבל אליעזר
בון דולuai אומר, מקום שהמתקלת יורדת. רבי אליעזר אומר,
ה יורד בכלי חבית. רבי שמעון אומר, הנכנס בשופרת הנוד. רבי
אליעזר בר צדוק אומר, הנמדד ברגן:

